

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ (1)

ای مردم بپرهیزید (از خشم) پروردگار خود. هر آئینه زلزله قیامت چیزی بزرگی است.

(1)

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ (2)

روزی که ببینید آن را فراموش می کند هر شیردهنده از آنچه شیر داد و می گذارد هر صاحب حمل بار خود را و ببینی مردم را مست و نیستند ایشان مست ولیکن عذاب خدا سخت است. (2)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ (3)

و از مردم کسی است که گفتگو می کند درباره خدا بدون دانش و پیروی می کند هر شیطان سرکش را. (3)

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ (4)

نوشته شده است بر او اینکه او کسی که دوست میدارد او (شیطان) را پس اینکه او (شیطان) می کند گمراه او را و می کند رهنمائی او را به سوی عذاب آتش سوزان. (4)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّفَةٍ وَ غَيْرِ مُخَلَّفَةٍ لِّنَبِّئِن لَّكُمْ وَ نَفْرٌ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ - أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا - أَشَدَّكُمْ سِيًّا وَ مِنْكُمْ مَّنْ يَتُوفَىٰ وَ مِنْكُمْ مَّنْ يَرُدُّ إِلَىٰ - أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَ تَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَ رَبَّتْ وَ أَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بَهِيحٍ (5)

ای مردم اگر هستید در شک و تردید از رستاخیز پس هر آئینه ما آفریدیم شما را از خاک باز از نطفه باز از خون بسته (و چسپنده) باز از پاره گوشت صورت داده شده و صورت نا داده شده تا روشن سازیم برای شما. و قرار می دهیم در رحم ها آنچه می خواهیم تا موعد معینی باز بیرون می آوریم شما را طفلی باز تا برسید به رشد خود؛ و از شما کسی است که میرانده می شود و از شما کسی است که باز برگردانیده می شود به بدترین عمر تا نداند از بعد آنکه می دانست چیزی. و ببینی زمین را خشک و خاموش پس وقتیکه فرو فرستادیم ما بر آن آب را جنبش کرد و به بالا آمد (پندید) و برویاند از هر جنس زیبا و با طراوت. (5)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ أَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (6)

این به (سبب) اینکه خدا او حق است و اینکه او می کند زنده مرده گان را و اینکه او بر

همه چیز توانا است. (6)

وَ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ (7)

و اینکه قیامت آمدنی است نیست شک در آن و اینکه خدا دوباره زنده می کند کسانی را که در قبر ها اند. (7)

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ لَا هُدًى وَ لَا كِتَابٍ مُنِيرٍ (8)

و از مردم کسی است که گفتگو می کند درباره خدا بدون دانش و نه هدایتی و نه کتابی روشن گری. (8)

ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ صَلَّى لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ صَلِي وَ نُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ (9)

پيچانده گردن خود را تا گمراه کند از راه خدا؛ برای او در دنیا رسوائی است؛ و می چشانیم ما او را روز قیامت عذاب آتش سوزان. (9)

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ (10)

این به سبب آن است که از پیش فرستاد دو دست تو و اینکه خدا نیست ستم کننده بر بنده گان. (10)

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ مِّنْهُ فَإِنِ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ مِّنْهُ وَ إِنِ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ اِنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (11)

و از مردم کسی است که می پرستد خدا را بر حاشیه ئی؛ پس اگر رسد او را خوبی آرام گیرد به آن؛ و اگر رسید او را آزمایشی برگردد بر روی خود، باخت دنیا و آخرت را. این است زیان روشن و واضح. (11)

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَّا يَضُرُّهُ وَ مَا لَّا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ (12)

می خواند از غیر خدا آنچه را که نمی رساند زیان او را و آنچه را که نمی دهد نفع او را. این است آن گمراهی دور. (12)

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لِيُبْسَ الْمَوْلَىٰ وَ لِيُبْسَ الْعَشِيرُ (13)

می خواند البته کسی را که زیان او نزدیکتر است از نفع او. البته بد سرپرست است و البته بد یار است. (13)

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ (14)

هر آئینه خدا در می آورد آنان را که ایمان آوردند و کردند کار های شائسته در بوستان هائی که می رود از زیر آنها جوی ها. هر آئینه خدا می کند آنچه می خواهد. (14)

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَّنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ (15)

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَّنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ (15)

کسی که است می پندارد اینکه هرگز نمی دهد یاری او (پیغمبر) را خدا در دنیا و آخرت پس باید ادامه دهد ریسمانی به سوی آسمان (سقف) باز باید قطع کند (غرغره کند) پس باید ببیند آیا می برد دسیسه او آنچه به خشم می آورد؟ (15)

وَ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ (16)

و این چنین فرو فرستادیم ما آن را نشانه های روشن و اینکه خدا می کند رهنمائی کسی را که می خواهد. (16)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (17)

هرآئینه آنانکه ایمان آوردند و آنانکه یهود شدند و ستاره پرستان و عیسویان و آتش پرستان و آنانکه شرک ورزیدند، هرآئینه خدا می کند فیصله میان شان روز قیامت. هرآئینه خدا بر همه چیز گواه است. (17)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ص ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۖ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ | (18)

آیا ندیدی اینکه خدا را سجده می کند برای او کسیکه در آسمانها است و کسیکه در زمین است و آفتاب و مهتاب و ستاره ها و کوه ها و درختان و جنبنده گان و بسیاری از مردم؛ و بسیاری ثابت شد بر او عذاب. و کسی را که خوار می سازد خدا پس نیست برای او از گرامی کننده ئی. هرآئینه خدا می کند آنچه می خواهد. | (18)

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ (19)

این دو گروه، دشمنان یکدیگر، گفتگو کردند درباره پروردگار شان؛ پس آنانکه نا معتقد شدند بریده شده است برای ایشان جامه هائی از آتش، ریختانده می شود از بالای سرهای ایشان آب جوشان. (19)

يُصْهَرُ بِهِ ۚ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ (20)

می شود ذوب به آن آنچه در شکم های ایشان است و پوست ها. (20)

و لَهُمْ مَقَامِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ (21)

و برای ایشان سیم های چنگک دار است از آهن. (21)

كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (22)

هر گاه اراده کنند بیرون آیند از آن از اندوه برگردانده شوند در آن و (گفته شود): بچشید عذاب آتش سوزان. (22)

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا مَلِيًّا وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ (23)

هر آئینه خدا در می آورد آنان را که ایمان آوردند و کردند کار های شائسته در بوستان هائی که می رود از زیر آنها جوی ها آراسته می شوند در آنجا از دستبند ها از طلا و مروارید؛ و لباس های ایشان در آنجا ابریشم. (23)

وَ هُدُوًّا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَ هُدُوًّا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ (24)

و هدایت کرده شدند به سوی پاکیزه از سخن و هدایت کرده شدند به سوی راه خدای ستوده. (24)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ يَصُوتُونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَ الْبَادِيهِ وَ مَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نَذْفُهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (25)

هر آئینه آنانکه نا معتقد شدند و باز می دارند از راه خدا و المسجد الحرام آنکه ساخته ایم ما آن را برای مردم یکسان متوطن در آن و باز دید کننده گان از آن. و کسیکه بخواهد در آن کجروی کردن، ستم کردن، بچشانیم ما او را از عذاب دردناک. (25)

وَ إِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَ طَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَ الْقَائِمِينَ وَ الرُّكَّعِ السُّجُودِ (26)

و وقتیکه تعیین کردیم ما برای ابراهیم جای خانه را (کعبه را)، اینکه نساز شریک با من چیزی را و پاک کن خانه مرا برای طواف کننده گان و ایستاده گان و رکوع کننده گان (و) سجده کننده گان. (26)

وَ أَدْنَىٰ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَ عَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ (27)

و اعلام کن در میان مردم به حج، بیایند (پیش) تو پیاده و بر هر شتر لاغر، بیایند این شتران از هر راه دور. (27)

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَ يُذَكِّرُوا اسْمَ اللَّهِ فِيهِ - أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ صَلِيًّا فَكُلُوا مِنْهَا وَ أَطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ (28)

تا گواه شوند منفعت ها را برای ایشان و یاد کنند نام خدا را در روز های معینی بر آنچه روزی داده است (خدا) ایشان را از حیوانات چهار پا؛ پس بخورید از آنها و غذا دهید درمانده فقیر را. (28)

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَ لِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَ لِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ (29)

باز باید به پایان رسانند وظایف سفارش شده شان را و باید وفا کنند نذر های ایشان را و باید طواف کنند به خانه قدیمی. (29)

ذَٰلِكَ وَ مَنْ يُعْظَمِ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَ أَجَلَتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ صَلِيًّا فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَ اجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ (30)

این، و کسی که می کند تعظیم مقدسات خدا را پس آن بهتر است برای او نزد پروردگار او و حلال کرده شد برای شما مواشی مگر آنچه خوانده می شود بر شما؛ پس دوری جوئید پلیدی را از بتان و دوری جوئید سخن دروغ و بی اساس را. (30)

حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ، وَ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ (31)

یگانه پرست برای خدا بدون شریک کننده گان به او. و کسی که شریک می کند با خدا پس مانند آن است که افتاد از آسمان پس ربود او را پرنده یا افگند او را شمال در جای دوری. (31)

ذَلِكَ وَ مَنْ يُعَظِّمُ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ (32)

این، و کسی که می کند تعظیم علایم خدا را پس هر آئینه آن تعظیم از تقوی دل ها است. (32)

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ - أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَى النَّبِيِّ الْعَتِيقِ (33)

برای شما در آنها فایده ها است تا مدت معینی باز جای ذبح آنها به سوی خانه قدیمی است. (33)

وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيُذَكَّرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَيْهِمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ - أَسْلِمُوا لِي وَ بَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ (34)

و برای هر ملتی ساختیم ما (معین) قربانی تا یاد کنند نام خدا را بر آنچه روزی داد ایشان را از حیوانات چهار پا. پس معبود شما معبود یگانه است پس برای او تسلیم شوید. و مژده ده فرو تنان را. (34)

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ الصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَ الْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (35)

آنانکه چون یاد کرده شود خدا پر شود از ترس دل های شان و شکیبایان بر آنچه رسید ایشان را و برپا دارنده گان نماز و از آنچه روزی داده ایم ما ایشان را خرچ می کنند. (35)

وَ الْبُذُنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَلَا ذُكْرَوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَ أَطْعَمُوا الْقَانِعِ وَ الْمُعْتَرِّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (36)

و شتران (و چهار پایان) را ساختیم ما آنها را برای شما از علایم خدا، برای شما در آنها خوبی است؛ پس یاد کنید نام خدا را بر آنها بر چهار پا ایستاده، در صف ایستاده؛ پس وقتیکه به زمین افتاد پهلو های آنها پس بخورید از آنها و بخورانید فقیری را که سؤال نمی کند و فقیر سؤال کننده را. این چنین خدمت گذار ساختیم آنها را برای شما تا بود شما سپاس گذاری کنید. (36)

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَ لَا دِمَآؤُهَا وَ لَكِنْ يَنَالُهُ النُّفُوسُ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ

مَا هَدَكُمُ اللَّهُ وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ (37)

هرگز نمی رسد خدا را گوشت های آنها و نه خون های آنها ولیکن می رسد او را پرهیزگاری از شما. این چنین خدمت گذار ساخت (خدا) آنها را برای شما تا به بزرگی یاد کنید خدا را بر آنچه راه نمود شما را. و مژده ده نیکوکاران را. (37)

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ (38)
هرآئینه خدا می کند دفاع از آنانکه ایمان آوردند. هرآئینه خدا ندارد دوست همه خیانت کننده گان ناسپاس را. (38)

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ (39)
اجازه داده شد (دفاع) برای آنانکه جنگ کرده می شوند به سبب اینکه ایشان ستم کرده شدند. و هرآئینه خدا بر یاری دادن ایشان البته توانا است. (39)

الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بغيرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْذَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَ لَيُنصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (40)
انانکه بیرون کرده شدند از خانه های شان بدون حق مگر اینکه می گویند: پروردگار ما خدا است. و اگر نبود دفع کردن خدا مردم را بعضی را با بعضی البته ویران کرده می شد جا های رهبانیت راهبان و جا های عبادت عیسویان و جا های عبادت یهودیان و جا های عبادت مسلمانان، یاد کرده می شود در این جای ها نام خدا بسیار. و البته یاری می دهد خدا کسی را که یاری می دهد او را. هرآئینه خدا البته توانا، غالب است. (40)

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (41)
انانکه اگر منزلت دهیم ما ایشان را در زمین برپا دارند نماز را و بدهند زکات را و امر کنند به کار پسندیده و منع کنند از کار ناپسندیده. و برای خدا است سرانجام کار ها. (41)

وَ إِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ عَادٌ وَ ثَمُودٌ (42)
و اگر به دروغ نسبت کنند ترا پس به یقین به دروغ نسبت کرد پیش ایشان قوم نوح و عاد و ثمود. (42)

وَ قَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَ قَوْمِ لُوطٍ (43)
و قوم ابراهیم و قوم لوط. (43)

وَ أَصْحَابِ مَدْيَنَ ۗ وَ كَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۗ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (44)
و باشندگان مدین؛ و به دروغ نسبت کرده شد موسی را پس مهلت دادم برای نا معتقدان باز گرفتم ایشان را؛ پس چگونه بود عقوبت من؟ (44)

فَكَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَ هِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَ بُرٌّ مُعْطَلَةٌ وَ قَصْرٌ مَشِيدٌ
(45)

پس چقدر از شهر ها هلاک کردیم ما آنها را و او ستم گار بود پس او افتاده است بر سقف های خود و چاه ترک کرده شده و کاخ بلند. (45)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا إِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَ لَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ (46)

آیا پس نکرده اند سیر در زمین پس باشد برای شان دل ها که بفهمند به آنها یا گوش ها که بشنوند به آنها؛ پس هر آئینه اینکه نمی شود نا بینا چشم ها ولیکن نابینا می شود دل ها آنکه در سینه ها است. (46)

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَ لَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۗ وَ إِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ (47)

و به عجله می طلبند از تو عذاب را و هرگز نمی کند خلاف خدا وعده خود را. و هر آئینه یک روز نزد پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه می شمارید. (47)

وَ كَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَ هِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (48)

و چقدر از شهر ها مهلت دادم آن را و آن ستم گار بود باز گرفتیم آن را و به سوی من (پیش من) است بازگشت. (48)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ (49)

بگو: ای مردم جز این نیست که من برای شما بیم دهنده آشکارم. (49)

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ (50)

پس آنانکه ایمان آوردند و کردند کار های شایسته برای ایشان آمرزش و روزی نیک است. (50)

وَ الَّذِينَ سَعَوْا فِي - آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَىٰ - نِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (51)

و آنانکه کوشش کردند در باره آیت های ما عاجز کننده گان (مبارزه کننده گان بر ضد آیت ها)، آنها همراهان دوزخ اند. (51)

وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَ لَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى - أَلْفَى الشَّيْطَانَ فِي - أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسُخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (52)

و نفرستادیم ما از پیش تو از فرستاده و نه خبردهنده مگر چون آرزویی کرد (یا قرائت کرد) افگند شیطان در آرزوی او (یا قرائت او) پس دور می کند خدا آنچه می افگند شیطان باز می سازد استوار خدا آیت های خود را. و خدا دانا، هوشیار است. (52)

لِيُجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (53)

تا بگرداند آنچه می افکند شیطان آزمایشی برای آنانکه در دل های شان مرض است و سخت است دل های شان. و هر آئینه ستم گاران البته در مخالفت دور اند. (53)

و لِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ **وَأَنَّ اللَّهَ لَهُدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (54)**

و تا بدانند آنانکه داده شده اند دانش اینکه آن حق است از جانب پروردگار تو، پس ایمان می آورند به آن پس متواضعانه تسلیم می شود برای آن دل های شان. و هر آئینه خدا البته رهنمائی کننده است آنان را که ایمان آوردند به سوی راه راست. (54)

و لَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ عَقِيمٍ (55)

و نمی رسد به پایان آنان را که نا معتقد شدند در شک از آن تا اینکه بیاید ایشان را قیامت ناگهان یا بیاید ایشان را عذاب روز عقیم (نباشد شب بعد از آن روز). (55)

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حَيَاتِهِمُ **الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (56)**

پادشاهی آن روز برای خدا است، می کند داوری میان ایشان. پس آنانکه ایمان آوردند و کردند کار های شایسته در بوستان های نعمت باشند. (56)

و الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (57)

و آنانکه نا معتقد شدند و به دروغ نسبت کردند آیت های ما را پس آنها برای ایشان عذاب خوار کننده است. (57)

و الَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا **وَأَنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (58)**

و آنانکه هجرت کردند در راه خدا باز کشته شدند یا مُردند البته روزی می دهد ایشان را خدا روزی نیکو. و هر آئینه خدا البته او بهترین روزی دهنده گان است. (58)

لِيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ **وَأَنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ (59)**

البته در می آورد ایشان را جای در آوردن خوش می شوند به آن. و هر آئینه خدا البته دانا، برده بار است. (59)

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيُنصِرَنَّهُ اللَّهُ **إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ (60)**

این و کسیکه ایذا داد به مانند آنچه ایذا داده شده بود به آن باز تجاوز کرده شد بر او البته یاری می دهد او را خدا. هر آئینه خدا البته بخشاینده، آمرزنده است. (60)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ **وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (61)**

این به سبب آن است که خدا در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب و اینکه خدا شنوا، بینا است. (61)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ **وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ (62)**

این به سبب آن است که خدا او است حق و اینکه آنچه می خوانند از غیر او، او است باطل و اینکه خدا او است بلند ترین، بزرگترین. (62)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ (63)

آیا ندیدی اینکه خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس می شود زمین سرسبز. هرآئینه خدا لطف کننده، آگاه است. (63)

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ قُلْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (64)

برای او است آنچه در آسمان ها است و آنچه در زمین است. و هرآئینه خدا البته او بی نیاز، شایسته همه ستایش و حمد است. (64)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلُوكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَلِيُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (65)

یا ندیدی اینکه خدا خدمت گذار ساخت برای شما آنچه در زمین است و کشتی را می رود در بحر به فرمان او و باز می دارد آسمان را از اینکه بیفتد بر زمین مگر به اجازه او.

هرآئینه خدا به مردم البته مهربان، با رحم است. (65)

وَ هُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ قُلْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ (66)

و او است آنکه زنده گی داد شما را باز می میراند شما را باز زنده می کند شما را. هرآئینه انسان البته بسیار ناسپاس است. (66)

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ قُلْ فَلَا يُنْذِرُ عُنْكَ فِي الْأَمْرِ و ادْعُ إِلَى رَبِّكَ قُلْ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ (67)

برای هر ملتی ساختیم ما شریعتی، ایشان عمل کننده اند آن را؛ پس نکنند ستیزه ترا در این کار. و بخوان به سوی پروردگار خود؛ هرآئینه تو البته بر هدایت راست هستی. (67)

وَ إِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (68)

و اگر گفتگو کنند با تو پس بگو: خدا داناترین است به آنچه می کنید. (68)

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (69)

خدا داوری می کند میان شما روز قیامت در آنچه هستید شما در آن اختلاف می کنید. (69)

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ إِنَّ دَالِكَ فِي كِتَابٍ ع إِنَّ دَالِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (70)

آیا ندانسته ئی اینکه خدا می داند آنچه در آسمان و زمین است. هرآئینه این در کتاب است. هرآئینه این بر خدا آسان است. (70)

وَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا و مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ قُلْ و مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ (71)

و می پرستند از غیر خدا آنچه نشده فرو فرستاده به آن دلیلی و آنچه که نیست برای ایشان

به آن دانش. و نیست برای ستم گاران از یاری دهنده نی. (71)

وَ إِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيَّنَّتْ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ منی يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا منی قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمْ منی النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا منی وَ بئسَ الْمَصِيرُ (72)

و وقتی که خوانده می شود بر ایشان آیت های ما واضح شده می شناسی در روی های آنانکه نا معتقد شدند ناخوشی؛ نزدیک می شوند که حمله کنند بر آنانکه می خوانند بر ایشان آیت های ما را. بگو: آیا خبر دهم شما را به بد تر از این؟ دوزخ، وعده داده است آن را خدا آنان را که نا معتقد شدند؛ و بد جایگاه است. (72)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ منی إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَ لَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ منی وَ إِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوهُ مِنْهُ منی ضَعْفَ الطَّالِبِ وَ الْمَطْلُوبِ (73)

ای مردم زده شد مثالی پس گوش دهید برای آن. هر آینه آنانکه می خوانید از غیر خدا هرگز نمی توانند بیافرینند مگسی را و اگر چه یکجا شوند برای (آفریدن) او؛ و اگر برباید (از) ایشان مگس چیزی را نمی توانند بگیرند آن را دوباره از او. در مانده شد جوینده و چیزی که جوینده می شود. (73)

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ منی إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (74)

نکردند قدر خدا را اندازه قدر او. هر آینه خدا البته توانا، غالب است. (74)

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَ مِنَ النَّاسِ منی إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (75)

خدا بر میگزیند از فرشته گان فرستاده گان و از مردم. هر آینه خدا شنوا، بینا است. (75)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ منی وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (76)

می داند آنچه میان دست های (پیش روی) شان است و آنچه پشت سر ایشان است. و به سوی خدا برگردانیده می شود کار ها. (76)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَ اسْجُدُوا وَ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَ افْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ | (77)

ای آنانکه ایمان آورده اید رکوع کنید و سجده کنید و بپرستید پروردگار خود را و بکنید کار نیکو تا باشد شما کامیاب شوید. | (77)

وَ جَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ منی هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَ مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ منی مَلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ منی هُوَ سَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَ فِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَ تَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ منی فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ اعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ منی فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَ نِعْمَ النَّصِيرُ (78)

و سخت کوشش کنید در (راه) خدا شایسته سخت کوشش کردن (برای) او؛ او برگزید شما را و نساخت بر شما در دین از تنگی و سختی. دین پدر شما ابراهیم. او (خدا) نام نهاد شما

را مسلمان ها از پیش و در این (قرآن) تا باشد پیغمبر گواهی بر شما و باشید شما گواهان
بر مردم. پس برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و جنگ زنید به خدا، او است سرپرست
شما؛ پس بهترین سرپرست و بهترین یاری دهنده است. (78)